

ה"ט 17445/03/23 - עדיאל קורליאונה נגד משה גטהון

בית משפט השלום ברמלה

ה"ט 17445-03-23 קורליאונה(אסיר) נ' גטהון

בפני מבקש נגד משיב
כבוד השופטת אביגיל פריי
עדיאל קורליאונה (אסיר)
משה גטהון
החלטה

לפני בקשה למתן צו בהתאם להוראות חוק מניעת הטרדה מאיימת התשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**")

המבקש הינו אסיר במשמורת שב"ס. המשיב הינו סוהר אשר לטענת המבקש איים עליו, פגע בו פיזית ביום 4.2.23 וממשיך להתעמר בו. לדברי המבקש הוגשה על ידו תלונה כנגד המשיב המצויה בימים אלה בחקירה בהתאם להוראות הדין. המשיב מכחיש כי פגע במבקש ומבהיר כי כל פעולותיו היו אגב ביצוע משימותיו במסגרת תפקידו. המשיב אישר כי ביום המדובר הרים קולו על המבקש אולם כאמור לעיל הכחיש כל פגיעה פיזית או התעמרות במבקש.

המבקש מבקש מביהמ"ש ליתן צו האוסר על המשיב לאיים על המבקש וכן להורות כי לא יהיה בקרבתו של המבקש תוך שביהמ"ש ייתן הוראות להעברתו מתפקידו לתפקיד חלופי ואף להעברתו לשרת בבית כלא אחר, כל זאת על מנת לוודא הרחקתו של המשיב מהמבקש.

עיון בדברי ההסבר להצעת החוק (ה"ח 3028, ג' באב התשס"א, 23.7.2001 עמ' 769) מעלה כי המדובר בהצעת חוק מטעם הועדה לקידום מעמד האשה. ע"פ המבוא לדברי ההסבר, המושג "הטרדה מאיימת" הינו מינוח עברי למושג "stalking".

עוד מציינת הצעת החוק-

"מרבית הקורבנות להטרדה מאיימת הן נשים הנרדפות על רקע מערכת יחסים שהסתיימה, מערכת יחסים קיימת, יחסים שהם על סף סיום... לשם הגנה טובה יותר על קורבנות להטרדה מאיימת מוצע בהצעת חוק זו הסדר של צווים להגנתם, בדומה לצווים הניתנים לפי חוק למניעת אלימות במשפחה התשנ"א-1991..."

הגם ותחולת הוראות החוק הורחבה הלכה למעשה גם מעבר לכוונת המחוקק הראשונית ובמסגרת בקשות לפי החוק נדונות גם בקשות שמקורן באיומים בין שכנים, חברים ועמיתים לשעבר ומערכות יחסים שאינן בהכרח מערכות יחסים זוגיות, אני סבורה כי אין מקום לאפשר הרחבה נוספת של תחולת החוק גם לטענות הנוגעות להפעלת סמכות נטענת שלא כדין. מעבר לעובדה כי חקירת טענות אלה אינה מתאימה למסגרת של דיון בבקשות לצווים ע"פ החוק בשים לב

להליך התלונה המתנהל כעת, מדברי המבקש עצמו והסעדים המבוקשים על ידו כפי שבאו לידי ביטוי בפרוטוקול הדיון (סעדים שעניינם העברתו של המשיב לביצוע משימות אחרות שאינן קשורות במגע עם המבקש, העברתו של המשיב לשרת במקום שירות אחר מטעם השב"ס וכדו') עולה כי הלכה למעשה מבוקש מביהמ"ש להתערב באופן קבלת ההחלטות בעניינו של המשיב וזאת תוך עקיפת סמכויות ומתן הנחיות פעולה למי שאינו צד להליך (שב"ס) בלא שניתנת לו זכות עמידה בהליך שע"פ הדין מתנהל רק בין המבקש- המאויים למשיב- המאיים. פעולה זו חורגת משמעותית מהוראות החוק, וגם אם היה מתנהל הליך של שמיעת ראיות וחקירת עדים, עדיין נראה כי הסעדים המבוקשים במסגרת בקשת המבקש חורגים מהוראות החוק.

כאמור, בעניין תלונת המבקש מתנהלת חקירה בימים אלה, וגם בעניין זה נראה כי דיון בבקשה מהווה מעקף של הליכי החקירה, כאמור, בהליך שאינו מאפשר בחינת ראיות החקירה וכמובן מבלי שהונחו כל ראיות לפני ביהמ"ש למעט טענות המבקש כפי שבאו לידי ביטוי בבקשה ובדבריו לפני ביהמ"ש ודברי המשיב.

חזקה על הגורמים המוסמכים שיבחנו ויחקרו את תלונתו של המבקש ובנוסף, ככל והמבקש סבור כי מתקיימת פגיעה בזכויותיו ע"פ דין הוא רשאי להגיש בקשות הן במסגרת עתירת אסיר בהתאם להוראות ס' 62א (א) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] התשל"ב-1971 המתיר לאסיר להגיש עתירה נגד רשויות המדינה ואנשים הממלאים תפקיד ע"פ דין "בכל עניין הנוגע למאסרו או למעצרו" ובעניינו בעניין תנאי מאסרו והמגע בינו לבין המשיב כל עוד מתנהלת חקירה בעניין תלונתו, או במסגרת כל הליך אחר שימצא לנכון, אולם כאמור לעיל, אני סבורה כי בקשה למתן צו בהתאם להוראות החוק אינה האכסניה המתאימה לבחינת טענות אלה.

בנוסף, מעבר לעדות המבקש ולעדות המשיב, לא הוצגו לפני כל ראייה, מסמך או אסמכתא התומכים בטענות המבקש וכאמור לעיל, בשים לב לחקירה המנהלת בעניין זה איני מוצאת כי יש מקום לקבוע מסמרות עובדתיות בעניין.

למותר לציין כי אין בכל האמור לעיל להתיר למשיב לאיים או לפגוע במבקש, ברכושו או בזכויותיו מעבר לקבוע בדיון וכמתחייב מתנאי מאסרו של המבקש, אולם כאמור לעיל, בשים לב לסעדים נשוא הבקשה, נראה כי הבקשה חורגת מגבולות החוק.

מכל הטעמים המנויים לעיל, לא מצאתי להעתר לבקשה למתן צו בהתאם להוראות החוק ודין הבקשה- להידחות.

תיק ביהמ"ש ייסגר.

ניתנה היום, כ"א אדר תשפ"ג, 14 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.